

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 396/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Ана Ђорић, адвокат из ..., против тужене „Credit agricole banka Srbija“ а.д. Нови Сад, ради утврђења и стицања без основа, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужила је поднела 23.12.2019. године тужбу Првом основном суду у Београду против тужене „Credit agricole banka Srbija“ а.д. Нови Сад, ради утврђења и исплате стеченог без основа. Решењем П 34098/19 од 18.05.2020. године, Први основни суд у Београду, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Новом Саду, као месно надлежном позивајући се на закључен споразум о уговореној месној надлежности из уговора о готовинском кредиту закљученом између странака који је приложен уз тужбу.

Основни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Пожаревцу.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није

одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за утврђење ништавости одредбе уговора о кредиту закљученог између странака и по том основу исплате стеченог без основа, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП, те да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то се без приговора тужене Први основни суд у Београду, и поред постојања споразума о месној надлежности странка из наведеног уговора о кредиту, није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним и предмет уступити на даљу надлежност Основном суду у Новом Саду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић